

МАРТИН ПРО РЕОРГАНІЗАЦІЮ ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ

Вашингтон. — Спікер Палати Репрезентатів Джозеф В. Мартін, під час інтерв'ю в телевізійній студії, переповнив плани секретаря стейту Джона Фостера Доллеса про радикальне зменшення персоналу в департаменті стейту, в якому тепер працює 31,000 працівників, з яких 20,000 належить до закордонних бор. Мартін загадав про це реорганізацію тільки як приклад, як далеко през. Айсенгавер хоче піти у змаганні до охорони в федеральній адміністрації. Однак, як упевнив Мартін, зменшення кількості працівників не зменшить в нічому видільності праці в цьому департаменті, бо його функція має полагатися в складанні закордонної політики, а інші агенції до нього не належать. Як приклад такого перевантаження працею державного департаменту Мартін загадав діяльність "Голосу Америки", як

ГОЛОВНИМИ АМБАСАДОРАМИ БУДУТЬ ПРОФЕСІЙНИ ДИПЛОМАТИ

Вашингтон. — Інформатори з Білого Дому твердять, що президент Айсенгавер призначить на найважливіші амбасадорські становища шістьох професійних дипломатів, а трьох інших на асистентів секретаря стейту. До таких дипломатів зараховані: Чарльз Е. Болен, теперішній радник державного секретаря стейту — на амбасадора до СРСР. Болен належить до експертів у союзу з політиці. Він брав участь на нарадах "Трьох Великих" в Тегерані, в Ялті і Потсдамі. — Джордж В. Аллен, мав би бути амбасадором до Індії. Він був давнішим асистентом секретаря стейту для публичних справ. — Дж. Ф. Кеннан, недавній амбасадор до Москви, призначений на амбасадора до Швейцарії. Це першокласний знавець закордонних справ і складач політики за демократичної адміністрації. Уряд планує піднести швейцарське посольство до значення амбасаді. — Джон М. Аллісон, теперішній асистент секретаря стейту в справах Далекого Сходу, стане амбасадором до Японії. Він помагає секретареві Доллеса складати мировий договір з Японією. — Лой Вест-

УВАГА! ВОГОНЬ!

Двох альянських військ на одному з висунених постів на захисному секторі фронту в Кореї керують, на віддалі при допомозі радіо вогнем альянської артилерії і танків на ворожій позиції.

Великі успіхи альянської авіації в Кореї

Токіо. Тоді, як акція наземних військ на корейському фронті обмежувалася вчора тільки до відносно легких перестрілок та патрульної активності, альянська авіація виповняла низку атак на вороже замілля, здобувачи великі успіхи. Альянські бомбардувальники заскочили наспереди один 5,000-тонний корабель з вогнистим постачанням на річці Таедонг близько Чиннамо, що є морським портом для комуно-корейської армії Пхонгян. Корабель засипано бомбами і зникло.

ІДЕН ЗАПЕВНЯЄ ПАРЛЯМЕНТ ЩОДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Лондон. — Британський секретар закордонних справ Ентоні Іден запевняв вчора свій парламент, що в новій американській політиці відносно Азії він не бачить жодних причин для тривоги. Навпаки, Іден твердить, що його розмови з американським державним секретарем Джоном Фостером Доллесом є тільки збільшення його надії на дальшу і постійну англо-американську співпрацю в закордонній політиці. Свої запевнення Іден мотивував переконанням, що за американським рішенням щодо Формози не тільки не скриваються жадні агресивні плани, але навпаки, багатство припинити агресію. Зі своїх розмови з Доллесом Іден висловлює переконання про можливість наладнання такої співпраці між Лондоном і Вашингтоном, що жадна з цих країн не зробила б будь-якого важливого рішення без розуміння і згоди другої. Ці запевнення міністра Ідена після того, як в парламенті вже не повторилася та буря, яку початково було виклика-

ДОЛЛЕС ЗАКЛИКАЄ НІМЦІВ ДО ПОБОРЮВАННЯ СОВЕТІВ

ПРИСПИШЕНУ РАТИФІКАЦІЮ ДОГОВОРУ ВВАЖАЄ ЗА ОСНОВУ ДЛЯ ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЦЬКИНИ

Бонн, Німеччина. — Американський державний секретар Джон Фостер Доллес, прибувши вчора з Лондону до столиці Західної Німеччини на інформаційні наради з німецьким урядом, негайно після того заявив, що Німеччина й інші західно-європейські країни мусять активно поборювати політику Кремля та що Німеччина зокрема повинна приспирити ратифікацію договору про Європейську Оборону Спільноту, яку він вважає теж за основу для об'єднання самої Німеччини. Разом з Доллесом прибув до Бонн теж директор Агенції Взаємної Безпеки Герролд Стассен. Доллес перестерігав німців перед підступними маніпуляціями советської політики відносно об'єднання Німеччини, якими Москва намагається відтягнути німців від їх об'єднання і співпраці з Європою, бо не пусті советські обіцянки, але інтеграція Німеччини в оборонну систему європейської спільноти є сьогодні єдиною реальною гарантією миру та рівночасно охороною перед советським рабством. Об'єднання Європа — вважає Доллес — може створити необхідний "утолний камінь" для сильної атлантичної спільноти, яка з черги створить теж і "велику атлантичну силу".

Балканська антанта залицяється до Болгарії і Альбанії

Београд, Югославія. — Югославська пресова агенція "Танюг" повідомляє, що Греція, Туреччина і Югославія радо повітали б як членів нового оборонного балканського союзу також інші "вільні балканські держави". Це дипломатичне залицяння відноситься до Болгарії та Альбанії, коли б вони рішилися залишити комінформ та вести свою власну незалежну політику. Це повідомлення появилось в зв'язку з побутом у Београді грецького міністра закордонних справ Стефанопулоса. Один політичний обсерватор заявив, що цей крок трьох балканських держав треба уважати за згідний із прохотом "мирного визволення тих народів із підсоветського впливу, які собі цього бажають". Маршал Тіто заявив на прийнятті в честь грецького міністра, що Греція, Туреччина і Югославія мусять співіти з розбудовою своєї оборони, бо всяке вагання в цьому напрямку може мати історичні, а то й фатальні наслідки.

Лондон публікує план федерації Центральної Африки

Лондон. — Англійський уряд видав "Білу Книгу", в якій опубліковано план федерації трьох країн у Центральній Африці: Північної і Південної Родезії та Насаланду. Державний секретар колоній Олівер Лیتелтон заохочує ці три країни прийняти цей федеративний план та твердить, що конституційні гарантії об'єднання передупередять будь-які претензії на територію. Проти цього федеративного плану виступають турби з Північної Родезії та Насаланду, а також і біле населення із Південної Родезії.

В МОСКВІ ЗАРЕШТУВАЛИ ЧОТИРЬОХ НОВИХ ШПИГУНІВ

Москва. — "Правда" повідомляє, що в Москві арештували трьох чоловіків і одну жінку за те, що вони були шпигунами чужої держави. Арештовані — це Т. А. Сас, С. Д. Гуревич, К. Ф. Романов і була співробітниця Академії наук — Е. А. Таратута. "Правда" розповідає про цілює минуле цих "шпигунів". Сас дезертував під час війни із червоної армії та був на службі гестапо, а пізніше його перейняла американська розвідка служба і вислав до СРСР, де він у Кримському Розі на Україні старався організувати підірвану працю між злочинними елементами. Гуревич же в роках 1914-1917 був прихильником Троцького, коли разом із ним перебував у ЗДА. Він походив із родини бундистів (жидівських соціалістів) та після повороту до СРСР відкрив "троцькізм" в 1927 р., але на ділі він був Далі "троцькістом" та служив "довгі роки чужий розвідці, працюючи як шпигун". З ним співпрацювала Е. А. Таратута, яка збирала цілі відомості в колах науковців. Також Романов постачав інформацію чужій розвідці. Він має за собою злочинне минуле, бо працюючи в Вільні, як голова картелю, вкрай більшу суму державних грошей, та втік із цього міста, і працював як шпигун. "З повинного виходить, лише "Правда", що чужа розвідка послуговувалась злочинними агентами, щоб досягнути свою ціль".

Президент каже, що уряд мусять спиратися на релігійній вірі

Вашингтон. — Промовляючи на сніданку молитовного зібрання Міжнародної Ради Християнського Проводу в готелі Мейфлавер, складеного з 500 осіб, президент Айсенгавер заявив, що змагання уряду, "не має сенсу, якщо воно не спертє на глибоко відчуваний релігійній вірі. Я думаю, що сьогодні молитва це проста необхідність, бо через молитву ми змагаємося до

Відемейєр за вжиття атомової бомби в Китаї

Нью-Йорк. — У розмові з газетними репортерами, пенсіонований генерал Альберт Відемейєр висловив переконання, що Об'єднані Нації, на випадок потреби, повинні вжити атомової бомби під час масового наїзду з моря, з повітря і на суші на китайський суходіл, щоб таким способом здобути перемогу в Кореї. Ген. Відемейєр був командувачем американських військ в Китаї під час другої світової війни і він зазнав омерзливості з відносинами на Далекому Сході. На його думку такий напад на Китай не викличе третьої світової війни. — Бо Совети до неї не готові. Навіть, якщо б Совети почали самі третю світову війну,

Лютерани домагаються зміни імміграційного закону

Атлантик Сіті. — На шорічній, тепер уже тридцятій, ятоту "Зді Красної Лютеранської Ради в Атлантик Сіті", обговорено, серед інших справ, також імміграційний закон Мек Каррана-Волтера і виснесено рішення домагатися його зміни. Звернення про це побажано зміну вислано до Конгресу. Голос Лютеранської Ради дуже важливий, бо ця організація говорить від імені чотирьох мільйонів своїх членів, що об'єднані в восьми релігійних об'єднаннях. У рішенні висловлено призначення президентів Айсенгаверові за його бажання зміни закон та запропоновано деякі поради щодо цього закону. Зокрема запропоновано

Понад 1,500 доларів на народні цілі з Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. — Вчора тут в Народному Домі відбулися збори Святочного Комітету, що влаштував в дні 25-го січня велику імпрезу з нагоди роковин самостійності і соборності Української Народної Республіки, і зі згай виходить, що з цієї імпрези, після покриття всіх з'язань з нею, видатків, залишиться коло 800 доларів чистої прибутку на народні цілі. Цей факт треба тим більше підкреслити, що імпрези з тої самої нагоди в Нью-Йорку і Філадельфії та в деяких інших місцевостях закінчилися поважним дефіцитом. Ці збори попередили наради міського Т-ва "Чорноморська Січ", яка в цьому році, як і в попередніх, займалася різдвяною колядою в Громаді. Із звіту виходило, що коляда принесла 736 доларів, так що разом з Джерзі Сіті за відносно короткий час при- збирає на народні цілі по-

Труман зараховує себе до найбільше ганьблених президентів

Індепенденс, у стейті Міннесота. — Недавній президент Гаррі С. Труман, сказав на гостині, влаштованій йому 650 сусідами, що його "так основно зганьбили як мало якого іншого президента" — хіба за винімок Джорджа Вашингтона і Авраама Лінкольна. Не зважаючи на це, він "вийшов без рани" з часів свого урядування. Зрештою Труман не зупинився над цією справою, а радше приймає свою промудру на сентиментальні спомини з часів

Дискусія про заоканські повітряні бази

Вашингтон. — У Сенатській Комісії Збройних Сил зложив справоздання про заоканські повітряні бази сенатор Руссел Лонг, демократ з Луїзани, який минулого року відбув огляд літвиць і повітряних баз поза країною. Разом з ним їздив незалежний сенатор В. Море з Орегону. Поїздка була викликана на чутках про розтратність під час будування баз і від-

НЬО-ІОРКСЬКИЙ ПОРТ СПАРАЛІЗОВАНИЙ СТРАЙКОМ

Нью-Йорк. — Страйкуючі робітники буксирних суден спричинили припинення руху на побережжі ріки Гудсону в дільниці Мангеттен міста Нью-Йорку і на побережжі в Джерзі Сіті як теж і на острові Статен Айленд, поставивши свої пікети коло причалових будинків. На підставі робітничої солідарності, прибережні робітники, що пішли до праці заки ще була поставлена пікета, попрацювали кілька годин, а потім залишили роботу саме в часі, коли пароплав Конституція причалав до пристані при 44 вулиці своєю власною силою, тобто без допомоги буксирних суден. Таке саме сталося з кораблями Американської Експортної Лінії й французьким Ль де Франс, коли вони приїздили пасажирів і не було суден для допомоги їм при причалюванні до пристані.

Свого роду диверсію виконали 1,000 прибережних робітників, які, замість стати солідарно зі страйкарями, перешли демонстративно через пікетову лінію, поставивши напористі вантажних кораблів в південному Врукліні, а окремо перевели демонстрацію перед квартирою юній докових робітників в Мангеттені на знак протесту про зарплатження ген. страйку головою юній, Джозефом Райном, якому під час переслухання перед Стейтвотом Карново Комісією доведено звинувачення юнійних фондів на свій приватний ужиток. Щоб не доводити до можливого дальшого розламу між юнійними робітниками, юній робітників на буксирних судах заявила охоту вести переговори в справі поладнання спору. Це дає надію на швидкий мир у порті.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДИПЛОМАТИЯ, А НЕ ПРОПАГАНДА

Не належимо до тих, що звертають увагу на політичні міркування Волтера Липпмена, зокрема тоді, коли цей, нагадує спосіб журналіста, пише про Росію. Багато років витратив він на те, щоб переконувати американський народ, що його інтереси тісно зв'язані з Росією — історичним та традиційним приятелем ЗДА, не звважаючи, що в ній правлять, демократія, білий, чи червоний цар. Хотіли б ми цього так багато, головне в час війни, що важко братися за читання статей Липпмена на совітську, чи російську тему. Але час від часу читати треба. Таким чином посприяти ми на його статтю, написану з приводу промови секретаря стейту Доллеса перед його виїздом до Європи. Хто її читав, той певно не пізнав давнього Липпмена, оборонця єдиної й неоподільної Росії.

Липпмен тої думки, що Айсенгавер і Доллес добувають велику небезпеку в московській імперії, силу якої треба б викорити, як в Східній Європі, так і в Китаю. Це властива ціль „політики визволення“. Як виходило б з писання Липпмена, він тим разом не був би вже за цілість Росії. Він тільки не може зрозуміти з того, що говорив Доллес, як ту ціль можна досягти без війни. А публіка, пише він, слухаючи Доллеса і Айсенгавера, готова повірити, що сталінська імперія розпадеться без війни, при допомозі пропаганди та підірваної акції. Вірити в таке було б, на думку Липпмена, прямо наївністю, а хто думає інакше, той цілком не доцільно сили новітньої поліційної держави.

Не звважаючи на те, Липпмен не вважає цілковитою утопією припущення, що можна б помешити совітську імперію без війни. Тут він приходить до такого заключення, що доклати цього не може пропаганда, а тільки дипломатія. Великою помилкою Айсенгавера і Доллеса вважає Липпмен те, що вони поклали велику вагу на пропаганду, мабуть тому, що досі постійно закидали попередній адміністрації, що Совіти вводи перематують своєю пропагандою, коли американська зовсім недолісна. Завданням дипломатії, пише Липпмен, було б творити такі ситуації й давати до вибору такі речі, які виразно вказували б, що Америка ставиться прихильно до сил, які змагаються до розпаду совітської імперії. З дальшого розумування виходило б, що якраз тепер добра нагода на таку дипломатію, бо європейські країни та чистки в Східній Європі і Росії є „показником великої правдоподібності, що внутрі Совіти існують чинники розкладу, які мають велику потенційну силу“.

Очевидно Липпмен має тут на думці останні проти-жидівські процеси та чистки в Совстах і сателітських країнах. У Кремлі сидять реалісти, які добре знають, які наслідки можуть мати ті суди та чистки та скільки прихильників в світі Сталін через те втратить. Коли ж Сталін такни пустився на антисемітизм, то видно, що йому грозить якась велика небезпека. Антисемітизм мав би тут стати його обороною, складенням вини за недомогання на — жидів.

Тепер цікаво знати, яка саме небезпека грозить Сталінові, коли Америка запевняє на всі лади, що вона ніякої війни не почне. Отже тою великою небезпекою являється, — як пише Липпмен — націоналізм.

Націоналізм народів Східної Європи виявив себе, пише Липпмен, таким сильним і притягуючим, що „заразусь“ навіть витренованих Московією комуністів, агентів Кремля, які починають приймати націоналізм за свій: „Націоналістичний дух став сильнішим від сталінської ідеології і тому існує неперерозна тенденція у комуністів Польщі бути польськими, а не російськими комуністами, для чехів чеськими, а не російськими комуністами і так далі з усіма сателітами“. Писучи про „загарбані колонії Росії“, Липпмен твердить, що Брідландська російська експлуатація довела до цього, що ціла Східна Європа нахилилася малою не в стадії бунту і це „вимагає постійних чисток і терору, щоб вдержувати її під контролем“.

Липпмен уже тепер навіть добуває „самостійницькі рухи“, як „націоналізм“, до яких треба ставитися з великою увагою і обережністю, якщо хочеться їх використати для повалення чи ослаблення Кремля.

СПРАВА ФОРМОЗИ

Міжнародна політика останніх днів стоїть і цілком певно стоїтиме в найближчому майбутньому під знаком рішення президента Айсенгавера щодо Формози. Президент, в своєму першому посланні до Конгресу про стан Унії, заявив, що він видав інструкцію, що американська Сьома Флот в протоці між Формозою і китайським суходолом вже не сповнятиме тої функції, яка їй була призначена безпосередньо після вибуху корейської війни в 1950 році. Як відомо, президент Труман той в надії, що йому посприятиме локалізувати ту війну та не допустити до комуністичкої інтервенції в ній, дав наказ Сьомій Флоту боронити однакову Формозу перед есентауальним комуністичним десантом, як і національно-китайським військом не дозволити на будь-яку акцію проти китайського суходолу. Тим самим, Формоза була нейтралізована.

Тимчасом, китайські комуністи таки приступили до війни в Кореї і ту нейтралізацію Формози використали радше на те, щоб відтягнути з південного Китаю свої збройні сили та перекинути їх до боротьби проти альянсу в Кореї. Тим самим, американська флотія, захищаючи китайський суходол перед національними військами, виставило допомогала китайським червоним боротися проти американців в Кореї.

Які наслідки може мати рішення президента Айсенгавера щодо Формози? Насамперед воно вже викликало низку застережень з боку американських союзників, головню Британії і Франції. Британія, яка визнає комуністичний уряд Китаю, любощається головню за свої колоніальні інтереси, головню за Гонг Конг, та за дальше „відлучення“ від Заходу Індії. Подібні мотиви стоять і за застереженнями Франції, яка боїться, що таке рішення може вплинути на китайських червоних, щоб вислати комуністичним військам в Індокитаю до боротьби проти французів, не тільки зброю, але й людей. Англія, Франція та деякі інші країни побоюються, що все це може не тільки поширити війну в Азії, але й викликати нову світову війну.

Америка дивиться на ці справи дещо інакше. Президент Айсенгавер заявив виразно, що за його рішенням відносно Формози не криються жадні агресивні цілі, але Америка не має жадного інтересу захищати китайських комуністів з одного боку на те, щоб вони були її з другою. Що більше, Америка переконана, що таке рішення принесе їй певні конкретні військові і політичні користі.

Першусого, національно-китайська армія Чанг Кай-ши с сьогодні, поза комуно-китайською армією, наймогутніша військова сила в Азії. Вона нарахувала кругло 600,000 вишколених і перевишколених а мериканцями воїнів і ця сила, якщо б мала відповідну зброю та за-

безпечене постачання, може відіграти рішальну роль в перемозі над комунізмом в Азії. Ані Америка, ані Чанг Кай-ши не визнають своїх дальших планів, кажучи — нехай Москва і Пейпінг самі здогадуються. Же це саме дає альянсам в руки ініціативу в „холодній війні“. А цих здогаді для Москви може бути багато. На деякі з них вказується в коментарях та інших повідомленнях. Насамперед — національно-китайським військом вже ніщо не стоїть на перешкоді, якщо б вони мали охоту до десанту на суходолі. Загально вважалося, що до такого десанту вони ще сьогодні не готові, але натомість вони вже нині могли б виконувати на меншу скалю рейди на суходолі та встановити там мостові причіпки. Крім того, вони можуть бомбардувати з повітря комуно-китайські комунікаційні лінії та інші стратегічні об'єкти, і можуть теж з успіхом встановити торговельну блокаду китайського суходолу з моря.

Микола Чубатий

НАША КОНСОЛІДАЦІЯ ТА ВИЗВОЛЕННЯ

Поїздка делегації Українського Конгресового Комітету до Європи мала один позитивний успіх, а саме той, що українці розбиті на низку політичних партій зійшлися разом, щоб зайняти становище супроти верховодства росіян в планованих американськими чинниками антибольшевицьких фронти. Становище американських українців до тієї справи не могло бути інакше — як тільки вияснити представникам української політичної еміграції в Європі фактичне положення української справи так, як воно представляється американським українцям із за океану на підставі їх тридцятилітнього досвіду життя в ЗДА. Делегация УККомітету не мала інструкцій на нікого натискати, бо американські українці, відповідальні за УКК, добре освідомляють собі це, що тепер йде про основні справи політики, яка може бути вирішена тільки тими, що лідирують справді політичними емігрантами, отже потенційними громадянами Української Держави. Подаючи більшість американських українців це українці по крові, а громадяни ЗДА.

Нині так складається, що в головних цілях політика ЗДА та України йдуть рівнобіжно, бо їм треба в першу чергу зломити силу спільного ворога — червоний Москві, треба зломити силу російського імперіалізму, що загрожуватиме вільному світові, без огляду на те чи на Кремль сидітиме російський комуніст чи російський фашист. Політичною ідеологією Америки та України є збудувати новий свободний світ вільних народів у дружині

При цьому важливе, що американська флотія, даючи вільну руку національно-китайським військам на Формозі відносно китайського суходолу, цілком не думає давати таку саму вільну руку китайським комуністам відносно Формози. Навпаки, з американського боку не залишається жадного сумніву, що коли б китайським червоним захотілось напасти на Формозу, то вони цілком певно матимуть до діла теж з американською флотією.

Все це створює цілком нове положення в Азії й перекликає його виразно в користь альянсу. Деяким доказом того може послужити остання заявка комуно-китайського прем'єра і міністра закордонних справ Чу Ен-ляна відносно продовження переговорів в справі перемир'я в Кореї. Американці теж хочуть, але з тою різницею, що вони тепер тим більше не відступлять від того, що вони вважали „справедливими передумовами“ такого перемир'я. Же найбільш тяжкі, якщо не дні, можуть виправити ці нові напрями американської закордонної політики.

На жаль, не всі ці три цілі стали вже практичними засадами нинішньої американської політики. Не всі американці, навіть на високих офіційних становищах, вже нині приймають другу та третю мету української політики, а саме, що зломати російської імперії та визволення поневолених Москвою народів с так само поприбав, як перша ціль — зломати сили червоний комуністичної Москви. Ми, американські українці, що знаємо той російський схід краще ніж хто другий, с глибоко переконані, що американська політика в цих двох других справах дотепер с помилковою та що невикористування великої потенційної сили революційних сил СССР шкідить самій американській справі. Однак це с справа, з якими слід рахуватися як з існуючими фактами.

Американські українці свідомі того, що все таки американська та українська політика це дві окремі політики, політики двох окремих народів та що українська політика с самостійна і може бути вирішувана в першу чергу тільки тими українцями, що не прийняли правних та моральних зобов'язань зв'язаних з громадянством другої держави, в цій випадку Америки. Як довго друга та третя політична ціль відносно терену СССР не стала ще засадою американської практичної політики, так довго політичний провід українців на еміграції і в краю має право ризикнути з американською політикою. Чим ця політика буде більше гідна та прямолінійна, тим більшу пошану буде вона здобувати

Річ природна, що й самою революційною важко поневоленому народові здобути волю, бо звичайно державний організований апарат таки сильніший від революційних сил, що не розпоряджаються технічними засобами, що державна влада. Це було правдиве в минулім; це десь разів більше важне нині, коли техніка так удосконалила зброю; а ця звичай-

ноб теж серед американців та тим скорше всі три намічені цілі відносно СССР стануть засадами практичної американської політики.

Америка нині найбільш вражає на світ; однак вона свідомо того, що без союзників вона не поконе червоний Москві, тому Америка шукає вартісних союзників в цілм світі. Могутих матеріальна допомога західній Європі, створення НАТО, це американський план зробити зі західної Європи сильного союзника. Слід собі усвідомити, що зокрема нині політика це сила. Союзник без сили, це нині маловартісний союзник. Америка шукає нині союзників в середній Європі вже поза залізною заслоною комуністичних впливів. Америка теж шукає собі союзників в межах СССР, серед народів під владою Кремля. Ось і підходить до розуміння справу американсько-українських відносин, себто вартості та ужитковості українського союзника для Америки. Україна стає більше вартісним союзником для Америки, коли вона представляє більший революційний потенціал, що на випадок удару може стати корисним союзником для Америки. Було той революційний потенціал більший, то й значення України в американським об'єкту буде більше. На нинішніми днями, оперті на ідеї: класич, не можна багато рахувати, бо нині йде про самозбереження кожної нації.

Це слід добре собі усвідомити європейським українцям та всім українцям по всьому світі, що підносять претенсії репрезентувати український народ на рідних землях та говорити в його імені тоді, коли народ мас замкнений уста. Це слід теж мати на увазі при всіх заходах внутрішньої консолідації. Якщо політична репрезентация українців в Європі хоче бути вартісним партнером в американській політиці, то вона мусить дати доказ, що вона репрезентує якусь силу та має вплив на потенційні революційні сили в Україні.

Цього, на жаль, не бачать поважні кола української політичної еміграції в Європі й тому консолідація, йде так тяжко.

Історія колись поневолених, а тепер вільних народів вчить, що рідко коли якийсь народ визволюється тільки політичними заходами. Звичайно народи визволялись з-під чужого панування комбіновано співпрацю політичних і революційних сил поневоленого народу. Як на вимок вказують визволення чеського народу, однак не кожний народ має свого Масарика; та й Масарик опирався у своїй політичній праці на тайні революційні організації, на Чеську Мафію.

Річ природна, що й самою революційною важко поневоленому народові здобути волю, бо звичайно державний організований апарат таки сильніший від революційних сил, що не розпоряджаються технічними засобами, що державна влада. Це було правдиве в минулім; це десь разів більше важне нині, коли техніка так удосконалила зброю; а ця звичай-

Причини народодовбивства

(Лист із Лондону)

Світова преса принесла нові факти совітського народодовбивства: 600 тисяч громадян жидівської національності Москва вислала в концетраційні табори. Це майже третина жидівського населення СССР. Знищивши дрібні народи СССР, як балтій, карачайці, кінлики, виваривши голодом мільйони українців, посланні за Урал велику частину „визволенних“ балтійців, Москва приступила до „вирішення жидівського питання“, своїм способом, якого Кремль уживав ще перед Гітлером.

Антисемітизм під большевицькою диктатурою, це якразва ілюстрація для цілого світу, що в Москві давно відійшли в безповоротне минуле ідеї „пролетарської солідарності“ та „рівності націй і рас“. Вийшов на історичну арену російський „Угрюм-Вурчесь“, описаний у сатирах письменника Салтика-Шчедріна, і від нього всі народи чувають два слова: „Разорю, не потерплю!“

Політична коноспірація склалася тепер несприятливо для жидівської людності СССР. Москва підозрівала жидів мов „агентів американського імперіалізму“ і прихильників „буржуазного сіонізму“. Хто знає совітське „правосуддя“, той може реально оцінити всю небезпеку такого обвинувачення для жидівської підсовітської людності. Коли найвірнішим лікарям совітських великож у Кремлі можна поставити обвинувачення, мовляв, вони з наказу „Ліжидити“, світові допомогли жидівської організації отруїти як намагалися отруїти совітських секретарів і генералів, коли сто відсотково вірного Сланського, комуніста від дитячих літ зробили „агентом Ізраїля“, то що може в своїй обороні сказати простий, безпартійний жидівський громадянин жидівської національності? Кожний такий жид в СССР с тепер кандидат на знищення, кожному можна дуже легко „пришити“ вину, якої майже неможливо позбутися. Коли треба Москві, то й найвірніших їй комуністів із неросійських народів вона обертає в „буржуазних націоналістів“ і послав на смерть. Як треба, то Москва ліквідувала невірних для неї неросійських комуністів при допомозі Гітлерового „Гестапо“: після пакту приязні Сталіна з Гітлером у 1939 році Москва післала німецьких комуністів, що втекли в „пролетарську батьківщину“ з Німеччини, назад, щоб Гітлер робив з ними, що йому забажається. Маргарета Бубер-Нойман, німецька комуністка, жінка німецького

на с в руках тільки пануючого народу.

В цій випадку тільки революційні рухи, скоєбізовані з відповідною політичною пресією других держав, що хочуть впорядкованого міжнародного життя, с в силі визволити поневолені народи.

В суботу о год. 7-йй ввечорі я поїхав з д-ром Федорончуком до приміщень Італійської державної радіофонії і там, в рамках програми д-ра Федорончука, я вголосив коротку промову до українського народу, текст якої вже опублікований в „Свободі“ з п'ятниці, 9-го січня п. р. Мою промову попередив д-р Федорончук такими висновками: „Як ми вже передавали вчора, Європу відвідала делегація Українського Конгресового Комітету Америки в складі проф. Л. Добрянського — голови УККА, пана Дмитра Галичанина — заступника голови УККА, пана Ст. Яреми — екзекютивного директора УККА та п. В. Душняка — члена Політичної Ради УККА і редактора „Українського Вогнеті“ в англійській мові. Метою прибуття делегації УККА до Ев-

ропи с нав'язати безпосередній контакт з представниками українського політичного й громадського світу й перевести з ними розмови на важливі теми української визвольної політики. „Ля делегація відвідала насамперед Мюнхен, де перебував центр української політичної еміграції в Європі. В днях 19 і 20 грудня вона відвідала наради з уповноваженими представниками всіх українських політичних середовищ, в присутності преси й гостей-представників від різних громадських і наукових установ, з метою обміну думкою щодо з'ясування позицій українського політичного світу до заходів Американського комітету для Визволення Народів, що тепер складають Совітський Союз.

В суботу о год. 7-йй ввечорі я поїхав з д-ром Федорончуком до приміщень Італійської державної радіофонії і там, в рамках програми д-ра Федорончука, я вголосив коротку промову до українського народу, текст якої вже опублікований в „Свободі“ з п'ятниці, 9-го січня п. р. Мою промову попередив д-р Федорончук такими висновками: „Як ми вже передавали вчора, Європу відвідала делегація Українського Конгресового Комітету Америки в складі проф. Л. Добрянського — голови УККА, пана Дмитра Галичанина — заступника голови УККА, пана Ст. Яреми — екзекютивного директора УККА та п. В. Душняка — члена Політичної Ради УККА і редактора „Українського Вогнеті“ в англійській мові. Метою прибуття делегації УККА до Ев-

ропи с нав'язати безпосередній контакт з представниками українського політичного й громадського світу й перевести з ними розмови на важливі теми української визвольної політики. „Ля делегація відвідала насамперед Мюнхен, де перебував центр української політичної еміграції в Європі. В днях 19 і 20 грудня вона відвідала наради з уповноваженими представниками всіх українських політичних середовищ, в присутності преси й гостей-представників від різних громадських і наукових установ, з метою обміну думкою щодо з'ясування позицій українського політичного світу до заходів Американського комітету для Визволення Народів, що тепер складають Совітський Союз.

ПОЇЗДКА ДО ЄВРОПИ

(13)

Від привітів і споминів ми перейшли в розмові на актуальні теми, заторкуючи темі причини і цілі нашої місії. Епископ Бучко не скривав своїх великих сумнівів щодо доцільності есентауальної української участі в Координаційному Центрі. Він висловлював переконання, що які б користі з такого приступлення й не були, то вони в жадному разі не рекомпенсують б тої шкоди, що таке приступлення нанесло б українській еміграції, головню тому, бо воно розбило б її солідарність і тим самим послабило б її визвольні зусилля.

Ми зайшли до ідальні, де зустріли весь учительський збір та питомців колегії. Прикрашена альянка та своє очолення витворювали рідну різдвяну атмосферу, в якій ми й засіли до різдвяно-святочного обіду, що його по-благословив Владислав Бучко.

Від привітів і споминів ми перейшли в розмові на актуальні теми, заторкуючи темі причини і цілі нашої місії. Епископ Бучко не скривав своїх великих сумнівів щодо доцільності есентауальної української участі в Координаційному Центрі. Він висловлював переконання, що які б користі з такого приступлення й не були, то вони в жадному разі не рекомпенсують б тої шкоди, що таке приступлення нанесло б українській еміграції, головню тому, бо воно розбило б її солідарність і тим самим послабило б її визвольні зусилля.

Вже вчорішній, як ми попрощалися з епископом Бучком та професором і питомцями. Тоді о. д-р Войнар запровадив нас ще до преслання катедри св. Петра. Не беручи тут описувати цієї величній святині та її краси — це зробили вже інші, — але здавалося, що вона справді рідко небуденне і незбуттє враження, яке назавжди залишається в душі і пам'яті.

В п'ятницю 26-го грудня, в другий день латинських Різдвайних свят, відомий італійський приятель українців князь Джанфранко Альята, з яким ми були знайомі вже з Нью Йорку, влаштував від імені тов. українсько-італійської приязні для нашої делегації прийняття в одному з місцевих клубів, який вглядав радше на музей найвідатішних культурних па-

м'яток і експонатів. Ми вже були в зв'язку з представником УНРади в Італії д-ром Василем Федорончуком, який мас в італійській столиці знамениті зв'язки та веде незвичайно корисну працю в українській визвольній справі. Він теж кожного дня веде окрему півгодинну українську програму через італійську державну радіофонію. Ці його програми призначені для українців за залізною заслоною.

З італійського боку — як це вже подавалось в пресі — взяли участь, крім князя Альята, що с членом комісії закордонних справ в палаті послів, це й такі визначні особи: член сенатської комісії закордонних справ сенатор Рафаелс Часка, керівник італійської закордонної радіої служби при Раді Міністрів д-р Бернабеї, бувший член парламенту і керівник італійсько-арабського центру д-р Еміріо Ісабато та директор агенції „Нова Інформация Служба“, великий приятель українців д-р Стойльфі. З українського боку, крім усіх чотирьох членів нашої делегації, були присутні пані Ольга Федак-Коновалова, вдова по покійному го-

лові Проводу ОУН полк. Євгенів Коновальцев, та д-р Василь Федорончук. Прийняття відбулося в атмосфері великої широти. Дехто з присутніх вголосив коротенькі промови, в яких підкреслено вагу української проблеми, що без сумніву с проблемою міжнародною. Промовляли голова УККА проф. Лев Добрянський, сенатор Рафаелс Часка, д-р Ісабато, князь Альята, д-р Федорончук та інші. Д-р Ісабато у своїй промові, між іншим, сказав, що відновлення незалежної української держави с в інтересі не тільки Європи але й цілого світу. „Україна мусить бути відділена від євразійського московського комплексу й виключена, як незалежна й суверенна нація, в коло вільних європейських народів“, сказав д-р Ісабато. Передумовою цього мусить бути знищення не тільки большевицького імперіалізму, що від стоїть поневоленого багатьох народів і тримає їх у сюлю в теперішній системі СССР, який продовжує традиційну російську імперіалістичну політику з куди більшим динамізмом і силою ніж царська Росія.

Мі розмовляли по-англійськи, а хто з наших господарів не знав цієї мови, то в розмові нам допомагали п. н. Коновальцев та д-р Федорончук. Між іншим, в розмові я пригадав д-ров Ісабато, як це він знаменито представив в своїй статті, надрукованій свого часу в одному з італійських журналів, значення актів проголошення самостійності і соборності Української Народної Республіки з 22-го січня 1918 і 1919 рр. Ця пригадака помітно вразила нашого італійського приятеля.

Наші розмови та взаємні виміну думок ми ще довго продовжували.

Того самого дня ми, в товаристві д-ра Федорончука, відвідали ще руйні Колісесум, цієї одної з найстаріших пам'яток людської культури, що вкрита давняною коло 2,000 років.

В суботу 27-го грудня двох членів нашої делегації, проф. Л. Добрянський та п. В. Душник, відлетіли літаком на відвідини до столиці Іспанії — Мадриду, а ми з адв. С. Яремю залишилися ще в Римі. Перед від'їздом двох наших товаришів поподорожі до Мадриду, ми ще відвідали

Г. М.

Марія Пастернакова

ДІТИ НА РОЗДОРІЖЖІ

(3)
(Закінчення)

Недостача відповідного персоналу (управителька, виховниця, кухарка і прибиральниця часто в одній особі), брак методично-виховних посібників, тіснота приміщень, до того ж і спільних з іншими організаціями, те все часті причини, що в дитячих садках не можливо повести правильної виховної роботи і адекватно дисципліну. Тому їх рівень в більшості цілком не задовільний, можна б сказати — примітивний. А тепер хай та дитина, що ходить до українського садка, торішнього до державним „Кіндергартеном“, до якого вона мусить вважатися перед вступленням до першої класи, то мимоволі зрозуміється в ній припинення, а то й обмеження свого.

Чия-ж в тому вина, що наші діти відсуваються від свого? А втім справа адекватності одного чи двох українських дітей-садків у великому місті не розв'язує потреби, через неможливість охоплення всіх українських дітей дошкільного віку. Чи не краще б творити приватні дит.-садки, розкрити по місті, там, де є більшість українського населення, а їх керівників об'єднати для обміну досвідом, порадами і виховно-навчальним матеріалом?

Вільною увагою громадянства відшукуються на чужині українські школи, світлиці, пласти та курси українознавства. Передусім тому, що вже самі батьки посилюють туди своїх дітей з повною свідомістю того, щоб їх діти навчилися української грамоти і добули знання про Україну. Це вже не справа „переховку“, а бажання зберегти дітей своїх для українського народу. Але й тут слід присвячувати більше уваги — приміщенню школи, посібникам, новітнім методам, плануванню, послідовності, щоб дитина вражені контрастами не ставила української школи й навчання в ній як щось підрядне, щоб не зродилося в ній почуття, що вона робить ласку батькам і вчителям, що ходить до Рідної Школи.

Імпрезі і розвазі для українських дітей теж не сповняють свого дуже важливого виховного завдання. Організатори звичайно не доцільно тонкої дитячої вражливості на естетику й культурну сторінку таких імпрез і часто впроваднюють їх примітивні, іноді цілком нестримні для дітей духовним кормом. Для українських дітей немає тут цілком або є дуже мало відповідних театральних і фільмових вистав. Звичайно батьки забирають їх зі собою на вечірні вистави для дорослих до церковних залів або будинків різних організацій. У висліді діти пізнають українську театральну культуру по таких виставах, як „Сватання на Гончарівці“, „Сорочинський ярмарок“, „Майська ніч“, „Чорноморці“ і т. п., де проблематика плітків, або її зов-

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

Т-ва ІНЖЕНЕРІВ

Нью Йорк. — Управа Т-ва Українських Інженерів повідомляла, що в суботу, 7-го лютого, о год. 7:30 вечора, вона влаштує в залі студії Аврамента при 4-й Ст. Маркс Плейс Святочні Сходни Товариства, присвячені роковинам Самостійності і Соборності. В програмі є слово інж. Євгена Маланюка та виступ піаніста проф. Вадима Кіпи. До участі в Сходинах запрошуються теж загальне громадянство.

РАДІОПРОГРАМА В ЧЕСТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБ В НЬЮ ЙОРКУ

Нью Йорк. — Управа СХХ ім. Ольги Басараб передасть в неділю, 8-го лютого о год. 7-й рані в рамках радіопрограми п. П. Мельника, окрему радіовидицю, присвячену славній пам'яті Ольги Басараб та жінкам-героїням, що життя своє віддали в боротьбі за волю України.

СВЯТКУВАННЯ РОКОВИН САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ

БОСТОН, МАСС.

Ще в жовтні 1952 р. Відділом УККА в Бостоні було скликано Наряду всіх церковних і громадських установ і організацій Бостону й околиць. На цій нараді було утворено Святочний Комітет для підготовки і проведення 35-х роковин проголошення Незалежності й 34-х роковин Соборності України.

Головою Святового Комітету була обрана Мітра о. Володимира Касків з Кембриджа. До складу Комітету увійшли представники від: 1) Української Православної Церкви в Кембриджі, 2) Української Православної Церкви в Бостоні, 3) ДОВРУС-у, 4) ООЧСУ, 5) Горжанського Клубу, 6) Об'єднання Українців в Бостоні, 7) Відділу УККА в Бостоні, 8) Відділу УНСОЮЗу ч.ч. 238, 307 і 374, 9) Товариства Сприяння УНР, 10) Українського Плату, 11) Союзу Українок Відділ 44, 12) СУМА, 13) Союзу Українських Ветеранів, 14) Товариства Вільна Громада, 15) Т-ва Старших Віком, 16) Українського Студентства та окремі визначні особи як проф. Ю. Шерех, адр. Д. Романів, інж. А. Прухницький та інші. Так, завчасно організувавшись Святокий Комітет добре попрацював, підготувавши належне Свято.

Початком Свята було проголошенням Українського Дня губернатором сейту Массачусетс Крістіаном Гертером 22 січня 1953 року, коли вслід за проханням переданим губернатору від Відділу УККА в Бостоні, з'явилася з візитом делегація Святокого Комітету, про що же було повідомлено в „Свободі“.

У великій, гарній залі Вити Голл в Бостоні Свято розпочалося в суботу 24 січня з полудня огляди на виставі, яка була влаштована виставочною комісією під керівництвом двох — дружини та сина бл. п. ген. Петрів. Виставка розташована по відділах: історичних експонатів, вільзових змагань, літератури з підписаними виданнями в англійській мові про Україну, мистецтва та народної творчості. Відвідувачі були захоплені й цікавилися так багатим і різноманітним виставкою.

Рівно о год. 7:30 вечора того ж дня Голл Святокого Комітету мітр. о. В. Касків оголосив про початок Свята 35-х роковин проголошення Незалежності України та 34-х роковин Соборності — о перетомі „Чорноморці“ Кухаренка — Стариченко, котру підготував об'єднаний драмгурток новоприбулих під режисурою й музичним диригуванням п. Миколи Калниченка.

Треба віддати пошану й гарну оцінку всім виконавцям. Виконали роль Марусі — Л. Мельниченко, Кулини — А. Калниченко, Івана — С. Колосової, з їхніми піснями хвилювали присутніх, а п. Безкравна в ролі Вірикуни своїми жартами веселила глядачів. Хвилювали присутніх були свідченням та оцінками артистів. Перша операція організованого об'єднаного драмгуртка пройшла успішно, до цього найбільш попрацював його організатор — режисер й диригент п. М. Калниченко. Це відчувши про смерть вельетни українського театру бл. п. В. Басараб, кидав свою працю на аеродромі, готуючи оперету як пам'ятку в день Свята на могилу Покійного. Треба мати надію, що під керівництвом п. М. Калниченка драмгурток в майбутньому покаже бостонським українцям і околицим не одну виставу.

Другого дня в неділю 25 січня о год. 10 ранку у всіх українських церквах Бостону й Кембридж відбулися урочисті Служби Божі на інтенцію українського народу та пастих на полях борді за Волю України. Святочна Академія почалася о год. 3-й полуполудні американським гімном, котрий відспівав хор Укр. Православної Церкви в Бостоні під керівництвом п. А. Пашака. Вступне слово сказав мітр. о. В. Касків, зачитавши прокламацію проголошення Українського Дня губернатором сейту Массачусетс. Далі казав про значення для українського народу Акти 22 Січня 1918 і 1919 років, коли

було в Києві проголошено Незалежність і Соборність України. Ці Акти українського народу окроплені кров'ю країн сина й дочок України. Запросив присутніх вшанувати їх пам'яті повстанням і хвилюючою мовчанкою, а сам в цей час проголосив слова: „Спіть, лицарі, спіть! Про Україну світ. Ми волю здобуємо тоді й Вас розбудимо!“ Потім запросили до Президії гостей та членів Святокого Комітету, а далі керівництво Святом передали той же деному п. інж. А. Прухницькому. Реферат в англійській мові вголосив адр. Д. Романів, а в українській мові прочитав п. С. Петрів — син покійного ген. Петрів. З великою промовою вступав пред. Томас Дорган, котрий, вітаючи присутніх з Святом роковин проголошення Незалежності України, сказав, що знає загрозу й поневолення народів російсько-комуністичного тиранізму і допоможе тим народам знову добути свою волю і незалежність і він певен, що вже недалеким той час, що це станеться, тоді й український народ на Україні буде довшим господарем своєї землі, а Організація Об'єднаних Націй будуть дійсні представники України. Представник від польського комітету п. Алексіс Зоєф у своїй промові вітав українців з роковинами незалежності України, згадуючи й свою батьківщину, котра також окупована росіянами і бажав суспільної дружби та зміцнення загальної боротьби проти московсько-комуністичного окупанта. Від незалежних білорусів промовляв білорускою мовою п. Николай Погодін, вітаючи зі Святом від імені незалежних білорусів, висловив подяку й пошану українському народові в його боротьбі проти імперіалістичної Москви. Білорусський народ теж бореться, щоб звільнити свою батьківщину від того самого московського окупанта. „Хай живе Вільна Україна!“ — закінчив він свою промову. Запрошений до слова організатор Укр. Р. Союзу п. П. Груданський говорив про солідарність Укр. Р. Союзу й консолідацію всіх українських організацій в Америці з УККА, закликаючи всіх членів організацій підтримувати УККА.

По закінченню промов було прийнято одностайно через піднесення рук і хвилю оплесків Декларацію, котру зачитали в англійській мові студент Гарвардського Університету Я. Білінський, а українською мовою п. О. Мельниченко. Текст Декларації вів славом до уряду ЗДА, Об'єднаних Націй, сенаторам, кореспондентам та іншим.

Чоловічий хор СУМА під диригуванням п. Михайла Гриценка відспівав „Задумано“ та „Марш куреня бойків“, а сумівець п. Топоус продекламував „22 Січня“. Танцюристи суміви виконали гарно танці — херсонський — п. Г. Гриценко і п. М. Марченко, — полтавський — п. П. Демус і п. М. Дашовець.

Далі хор Укр. Р. Церкви в Бостоні під керівництвом п. А. Пашака виконав пісні: „Ой рано рано“, „Нова Радість“, „Коло млина яворина“, „Ой дивне народження“, та „За Тебе Україно“, а хористка Лариса Мельниченко продекламувала „О, Боже, в нас була держава“ О. Олеса. Хор під керівництвом п. Пашака заслуговав на признання те й тому, що більшість так гарно співують по-українськи. Заступник голови Святокого Комітету інж. Бере-

ПОШТА УНСОЮЗУ

В. Ш., Рочестер, Н. Й. — Помічусь запити і відповіді в рубриці „Пошта У. Н. Союзу“, бо часто дістаємо ті самі запити від кількох секретарів і членів. Ваше питання по доповіді кожного секретаря і тому друкуємо відповіді в цій рубриці. Отже, щоб довідатися, чи родині належить пенсія від Social Security по причині смерті батька, треба повідомити про його смерть найближчу канцелярію Social Security. Це дуже легко зробити, але дуже часто дова або сирота забувають, що їм може належати пенсія, і нічого в цій справі не роблять. Кожний секретар повинен доповідати, або хоч пригадати вдові, про можливість пенсії від Social Security.

Секретар в Бостоні. — Головна канцелярія вислала членам платинички книжечки безплатно. Зужити книжечки не треба звертати до головної канцелярії на доказ, що член потребує нової. Вистачить подати ім'я і прізвище члена, який зужив платиничку книжечку.

П. К. — Запитусь, чи резерва на граматах класів „Р“ кінчиться по 20 роках. Ви, мабуть, прийшли до такого висновку тому, що Ваша грамата не подас суми вартісних зворотів по 20-ох роках. Союз почав видавати ці грамати ак разом 20 років як переходи довіри грамати і старої системи, яка не мала резерву. Тому не було ні часу ні потреби обчислювати резерву по 20 роках. Але вартісні звороти на тих граматах ростуть з кожним роком, а в разі потреби дістаємо обчислення їх висотою від актуарія. Слід додати, що на ці грамати треба платити вкладки ціле життя.

М. Д., Джерзі Сіті. — Почавши від місяця липня 1950 року, згідно з постановами 23 Конвенції, кожний новий член в поволітих родах забезпечення являється забезпеченим на повну суму грамати сейчас по вилаті першої вкладки і по дорученні йому грамати. Конвенція анулює статутний параграф, який дозволяв повну суму забезпечення аж по році членства.

Л. Б., Оліфант, Па. — Член може користати з допомогового фонду, якщо його недуга гультя подякував всім, хто спричинився спосю участю до підготовки й переведення так велчаго Свята в Бостоні, подякував усім присутнім, що так масово прибули на Свято. Під кінець живий обчарування на сцені зібрався вояки УНР, воляки УПА, давні й нові імгранти, пластуни, особи зі всіх земель України, тримаючи прапори над великим тризубом, а в особі живою образу стояв учасник боротьби і актів 22-го Січня з орденами на грудях майор Василь Шульга, проголошуючи слова 4-го Універсалу та Злуки земель. Свято закінчено відспіванням усіми присутніми українського гімну „Ще не вмерла України“.

Всі присутні на Святі мали на грудях відзнаки 35-х роковин проголошення Незалежності України та було роздано для американців 1000 штук летючок про Україну, а американським гостям було подаровано книжку Феденка про Україну в англійській мові.

На залі були присутні студенти з Гарвардського Університету, в тому числі й син шефа місії Філіппінської республіки й ю.Н. Величав

Голоси Читачів

У ВІДПОВІДЬ РОСКОВІ

В польськьм часописі „Нови Сьвят“ ч. 21 з 26 січня 1953 р. п. М. Е. Роск в статті „Звідки антисемітизм в Союзі Союзу“ між іншим пише так:

...Ті й інші відомості свідчать, що гітлерівський антисемітизм знайшов відзвук серед російської й української людности. Страшні умовини життя, абсолютне відрізання від якоїбуть демократичної й гуманітарної думки і філософії, потопання релігії — все те не могло розвинути в советських масах любови ближнього, толеранції і культури у відношенні з людьми.

До речі було би пригадати п. Роскові, що „гітлерівський антисемітизм знайшов свій відзвук“ серед людности по-

Свято, переведене бостонськими українцями під керівництвом Відділу УККА, заслуговав на признання як осяг внутрішньої української консолідації та пропаганди української боротьби за волю.

О. Мельниченко

ВІДГУКИ ДНЯ

ДВА ГОЛОСИ

Замитав раз Муссоліні одного політика що саме вернувся з газової конференції:

— Скажіть мені, чи є такий газ, що проти нього ще нема протизасобу?

— С, ексцеленціє!

— А який?

— Кадилло, ексцеленціє!

Правду казав. Як не крутити, але кадилло кожному з нас приємне. Тому мені зовсім не естетично признатися, що люблю, коли мене похваляють, часом воно несподіване, гасом мені — більш сподіване, а все миле.

Написав був я фейлетон на смерть свого друга Л-ра Свідерського. Дехто каже, що вмію такі фейлетони писати, а один мій знайомий з Австралії журиться в листі, що мені вершити так напише, а навіть легко натякає, що він за це возьметься.

Після фейлетону про Свідерського багато людей звалило його, а Микола Понеділок сказав: „Дозвольте мені відгукити колись його перед аудиторією!“

Прислано мені було. За деякий час написав я про великих людей і нашу пошану для них... після їх смерті. Задав я у тому фейлетоні і про пок. артиста Блавацького.

За деякий час збив мене Лев Ленкий і каже: „Де був найкращий твій фейлетон в Америці? Та скажеш, що з домовини — знаменитий!“

Прислано мені було. Навпевно замитає, Шановні Читачі, тому я оце все пишу і до того ж „самокаділо!“

Розумію, що я був би не врівноважений з ним, якби не...

Принесла мені пошта листа з Філадельфії. Розкриваю — багу свисток запального машинового паперу. Дивлюсь на підпис — підпис нема, знаєть — анонім. Цікаво!

Читаю: „Служай Ромку, Твоя зірка вже меркне і треба знати, коли зі сцени зійти. Коли Ти вже пишеш працьов-

Галактіон Чіпка

льської ще перед війною. Чи забув він, як польські студенти громили жидів? І не можуть на своє оправдання говорити про страшні умовини життя, відрізання від культури і т. д. Це ж була польська еліта.

С. Кі-ма

КОБ ЗАР

Тараса Шевченка
ЛЮКСУСОВЕ ВИДАННЯ В 4-х ТОМАХ.
Під редакцією і з статтями
Д-ла Леоніда Білецького.

В цій виданні „Кобзаря“ найповніше виражені всі бори та Шевченка за повне виголошення українського народу і за самостійність і соборність України.

В цій виданні „Кобзаря“ найповніше висвітлюється протимосковська і протипольська духовність Шевченка.

В цій виданні „Кобзаря“ вперше розкривається філософія й історично-державницький світогляд Шевченка.

В цій виданні „Кобзаря“ вперше розкрито історичну й філософську глибину ідеалістичного розуміння духовного призначення України.

Це видання „Кобзаря“ перше на американських континенті з наголосами.

Видання люксове на першорядним книжковим папері із репродукціями в барвах і в одному кольорі малюнків творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Кожний том опрацьований в мистецьких твердих обкладинках. Всі чотири томи обіймуть до 1,800 сторінок друку. Буде понад 40 ілюстрацій.

I і II томи надруковані, III і IV в друковій і вийдуть на початку (III) і в кінці (IV) 1953 року.

Відмова до всіх хто не передплатив „КОБ ЗАР“: З огляду на бажання передплатників, щоб містили більшу кількість малюнків Шевченка і мати повне уявлення і про малюнку творчість поета, видання тим самим буде багато коштовніше, не передбачувалося, коли приступили до друку. Тому доводимо до відома, що це до появи останніх двох томів, ціни будуть вищі. Отже, хто хоче одержати всі чотири томи по старій ціні \$20.00, повинен негайно передплатити „Кобзаря“ і прислати повну суму.

ВИДАВЦІ звертають особливу увагу на те, що люксове видання „Кобзаря“ є єдине таке повне видання творів найбільшого поета України і, можливо, що варує не повторитися.

УКРАЇНЦІ! Зверніть на цей факт свою увагу, і ще тепер придбайте що цінніше до свого дому, як велику культурну здобу.

Передплату в сумі \$20.00 висилайте до

Trident Press Ltd.

P. O. BOX 3626, STA. B., WINNIPEG, MAN.

„СЛОВО РІДНЕ“
ЧИТАНКА З УКРАЇНОЗНАВСТВА
укладу проф. К. Каслевського, у виданні „Учительської Громади“ в Нью Йорку.
НАДАСТЬО ЯК ПІДРУЧНИК ДО НАУКИ ТА ЯК ДАРУНОК
для дітей і юнацтва у віці від 9-17 pp. — Ціна, \$2.25.
Замовляти в:
„СВОБОДА“
81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.

НЕ ЗАБУДЬТЕ НАБУТИ ДЛЯ ВАШОЇ ДИТИНИ НОВУ ПОЧАТКОВУ ЧИТАНКУ
І. Шклянки.
Ця, багато ілюстрована, книжка пристосована зокрема для навчання української грамоти дітей, що вчаться в англомовних школах. Книжка в твердій оправі.
Ціна тільки \$1.40.
Замовляйте в „Свободі“:
„СВОБОДА“, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК?

НОВИЙ ДАРУНОЧОК НАШИМ ДІТЯМ — ЦЕ КНИЖЕЧКА ОСІНЬ
Збірник для дошкільної та для дитячої літератури. На 48 сторінок читкового друку, багато малюнків, оповідань, пісень та гор. Упорядкувала МАРІЯ ЮРКЕВИЧ.
Ціна тільки 70 центів.
Замовляти в:
„СВОБОДА“
81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Увага! Нью Йорк, Нью Джерзі і околиці!
БЮРО п. ВАСИЛЯ ЧУПИ
WILLIAM CHUPA
GENERAL INSURANCE BROKER—NOTARY PUBLIC
33 ST. MARK'S PLACE NEW YORK 3, N. Y.
(8th St., між 2-ою а 3-ою Евеною)
Обезпечуємо від усіх випадків Вас і Ваші домів, яхта, блакунію й год.
Виповнюємо INCOME TAX
Погоджуємо: перші громадянські папери, афідевіти, всілякі урядові зголюшення.
Phone: ORegon 4-5340. Res. Phone GLenmore 6-5058.
УРЯДОВІ ГОДИНИ: щоденно 10 перед пол. до 6 год. веч. п'ятниця, четвер 10 перед пол. до 9-ої вечора.

